

Osobní údaje

Jméno a příjmení:	Martin Gold
Email:	goldma1@uhk.cz
Obor:	ai3, 3. ročník
Délka pobytu:	28.6. – 26.7.2019
Vysílající VŠ:	Univerzita Hradec Králové, Fakulta informatiky a managementu
Kontaktní osoba:	Monika Hebková, email: monika.hebkova@uhk.cz
Přijímací VŠ:	Chang Jung Christian University
Kontaktní osoba:	Pru chen, email: prudence@mail.cjcu.edu.tw

Příprava pobytu

Očkování

Naočkovat jsem se nechal na klinice Avenier v Hradci Králové. Naočkovat jsem si nechal žloutenku typu B, břišní tyfus a vzteklinu. Celkové mě očkování přišlo na 7 tisíc korun.

Letenky

Letenky jsem pořídil přímo u Fly Emirates s přestupem v Dubaji. Na cestě zpět jsem zvolil odlet ne z Taipei ale z Kuala Lumpur. Další letenku jsem pořizoval na cestě z Taipei do Kuala Lumpur s týdenní zastávkou na ostrově Langkawi v Malajsii. Celková cena letenek i s týdenním pobytem byla přibližně 22 tisíc korun.

Doporučuji si hned na letišti v Taipeii pořídit SIM kartu s neomezenými daty za 1000 NT\$ (700Kč).

Vízum

Na Taiwan ani do malajsie nebylo žádné vízum potřeba.

Cestovní pojištění

Pojištění jsem si zařídil u ERV pojišťovny, protože u pojištění ke kreditní kartě za pár korun se většinou jedná o pojištění u společnosti Slavia, se kterou nemám dobré zkušenosti. Zrovna na tomhle není dobré šetřit a klidně si připlatit za vyšší limity plnění.

Mezinárodní řidičský průkaz

I když taiwan neuznává mezinárodní řidičský průkaz, tak jsem si jej pro jistotu pořídil, ale nakonec ani při policejní kontrole za jízdu na skútru po dálnici (což se prý nesmí) si policisté vystačili s evropským řidičským průkazem nad kterým akorát uznale kývly hlavou a jelo se dál. Při půjčování skútru na Taiwanu a Malajsii nebylo třeba tento dokument využít. Je na zvážení, jestli těch 50 Kč stojí za zařizování.

Studium

Studium na CJCJ je kapitola sama pro sebe a myslím, že program byl cílen na špatnou věkovou skupinu. Výuka byla rozdělena do dvou dílčích částí a to STEAM experience a cross-cultural communication.

STEAM experience jsem nepochopil co bylo cílem. Náplní bylo například zalívání okrasných květinových lístků do epoxidu, tvorba vlastního sešitku olepeného různými ozdobami. Když už se schylovalo k něčemu co by se dalo nazvat odbornou výukou, tak výsledkem byla naprosto nezáživná přednáška (v absolutně nesrozumitelné angličtině) o funkčnosti již sestavené stavebnice robota pro děti bez jasného cíle cvičení nebo kreslení obrázku v Adobe Illustratoru kompletně nastaveného v čínštině bez možnosti přepnout do angličtiny (veškeré počítače byly v čínštině bez možnosti přepnutí jazyka). Od těchto hodin nelze očekávat nějaké praktické zkušenosti nebo

dovednosti kromě vysvětlení k jak se stříhá nůžkami na papír nebo vysvětlení, že tavná lepicí pistole je “very hot”.

Cross-culture communication byla série přednášek/workshopů vedena Vietnamským učitelem, který oproti zbytku uměl anglicky a chápal naši věkovou kategorii. Náplní bylo například vysvětlení a význam “body language”, debata o Taiwanské kultuře z pohledu cizince žijícího na Taiwanu delší dobu nebo seznámení s naší vlastní kulturou (zvyky, životní hodnoty). Celkově bych tuto část hodnotil kladně, protože jsem se i na Taiwanu dozvěděl docela dost věcí o nás samotných.

Každý týden se odhrála celodenní exkurze do různých firem. Když bych vybral ty největší klenoty, tak hned ze začátku jsme absolvovaly prohlídku farmaceutické společnosti, kde k nám přiřadili čínsky mluvícího průvodce a zaměstnanec školy se pokoušel překládat. Překladateli nebylo vůbec rozumět, takže když se prvních pět nejblížešších účastníků hodně snažilo, tak pochytilo pár pojmů ale pro zbytek se jednalo o tříhodinovou procházku po společnosti bez jakéhokoliv kontextu nebo tušení o co jde. Tato prohlídka byla završena velice kvalitním workshopem kde jsme si povinně dle instrukcí smíchali glycerol s aromatem, výsledek nazvali voňavkou a lahvičku pomalovovali temperkami.

Myslím, že program letní školy má hodně prostoru na zlepšení. Například workshopy, které leckdy připomínaly chráněnou dílnu, přizpůsobit pro studenty vysoké školy a pro exkurze vybrat společnosti které jsou zaměřené na studenty FIMu. Celkově bych program zhodnotil jako nepřínosný a nevhodně zvolený.

Ubytování

Ubytování na kolejích je zcela dostačující, protože stejně jsme na kolejích trávili absolutní minimum času. Delší dobu bych ovšem na kolejích nezvládnul, protože teplá voda teče jen v předem dané hodiny, sprcha byla udělaná tak, že se v rohu koupelny vyvrtala díra rovnou do odpadu a vzniklý roh se nazval sprchou (takže se z koupelny line velice kvalitní zápach a je třeba po každém sprchování celou koupelnu vysušit) a z nějakého mě neznámého důvodu vás zcela nelogický po půlnoci pustí dovnitř ale ven už ne. Například pokud by se vám rozbil skůtr a pokud by se to stalo po půlnoci tak jste bez šance, že by pro nás někdo z kolejí dojel.

Stravování

Jídlo se na Taiwanu dá sehnat opravdu levně. Na kolejích je zakázáno vařit a ani není kde, takže jediná možnost jsou restaurace a podniky kolem. Nesmíte se nechat odradit různými podniky, které vypadají jako by někdo vyparkoval auto z garáže a začal tam vařit. Právě v těchto podnicích se dají pořídít za pár korun pravá

Taiwanská jídla. Jídla jsou velice specifická a záleží na každém jestli mu sednou. Některá byla dobrá a některá už ne. Jen upozornění, že všechna jídla jsou buď smažená nebo do nich Taiwanci nějakou formou propašují alespoň lžící oleje (sendvič se sýrem a šunkou polítý olejem, neptejte se proč, doteď mi to hlava nebere).

Doprava

Polovina studentů si na základě zpráv z minulých let zapůjčilo skútr od Louis Scooter Rentals z Kaoshiungu a zbytek využilo půjčovny v okolí školy. Nevím jestli se jednalo o náhodu ale, za dobu pobytu jsem vystřídal tři skútry, protože Louis na odpověď červené kontrolky oleje flegmaticky odpověděl "It is okay" a skútry dle toho vypadaly a fungovaly. Naštěstí když se někomu skútr rozbil, tak Louis přijel a skútr vyměnil do pár hodin. Moudřejší by pro příště bylo si půjčit skútr v okolí školy, protože za stejnou cenu se dá ušetřit cesta do Kaoshiungu a skútry všem ostatním studentům fungovaly bez problému.

Jinak půjčení skútru velice doporučuji, protože bez skútru je vzhledem k lokalitě CJCU běžné cestování naprosto nepraktické a dostat se po okolí by zabralo strašně dlouho. Skútry jsou na Taiwanu velice běžné akorát zapomeňte na jízdu "jako auto", protože skútry mají vlastní pruhy a tzv. Two-step-turn. Po pár vytroubení od okolních řidičů, případně policejních zastaveních si na místní dopravu zvyknete. (Mimoходом policisté jsou na Taiwanu opravdu od toho aby pomáhali narozdíl od českého policejního výpalného za jízdu po silnici)

Finanční náklady

Letenky	23 000 Kč
Očkování	7 000 Kč
Život na Taiwanu	25 000 Kč
Týden v Malajsii	10 000 Kč
	65 000 Kč
	-25 000 Kč (stipendium)

Náklady by se daly o dost zmenšit, ovšem v ničem jsem se neomezoval. Pokud bych náklady ořezal na naprosto nutné minimum, tak by se dalo na Taiwanu vyžít za 150 Kč denně.

Hodnocení

Výuka má hodně prostoru ke zlepšení, ovšem letní škola není jen o sezení ve škole. Celkově bych pobyt hodnotil velice pozitivně a určitě bych všem doporučil se na Taiwan podívat. Co se týče školy a náplně výuky, tak na to bych se vůbec neohlížel, bral bych to jako nutnost a trénink trpělivosti a ovládnutí sama sebe. Nejlepší zážitky mám z výletů kam jsme jezdily sami o víkendech a pokud bych měl vypíchnout jednu věc jako nejlepší, tak je to příroda a národní parky, které jsou naprosto dechberoucí.

Chtěl bych poděkovat fakultě FIM za poskytnutí této příležitosti a finanční podpory.